[2021] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 469

ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਕਾਹਲੋਂ @ ਜਸਮੇਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨਰਿੰਦਰ ਰਾਹੀਂ

ਕਾਹਲੋਂ ਗੋਸਕਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4800)

16 ਅਗਸਤ, 2021

[ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988: ਐੱਸ. 166 (ਏ) - ਮੁਆਵਜ਼ਾ - ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ - ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ - ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ - ਰੁਪਏ ਦਾ ਅਵਾਰਡ। 1,00,000/- ਰੁਪਏ 9% ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ37,81,234/- ਰੁਪਏ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚs.166 ਦੀ ਧਾਰਾ 1(ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਣਗੇ - ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ - ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ - ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ 28,42,175/- ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ @ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 166(1)(ਏ) ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ,

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 166 ਦਾ 1(ਸੀ)। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।[ਪੈਰਾ 9][475- ਈ-ਐੱਚ; 476-ਏ]

1.2 ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 16.06.2000 ਨੂੰ 100% ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 08.08.2002 ਨੂੰ ਫਿਜ਼ੀਓਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ 75% ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਖਮੀ ਨੇ 30.09.2001 ਨੂੰ 53 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸੀ। ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਰਸੋਨਲ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ 100% ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵ੍ਹੀਲ ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਘਟੀ ਕਮਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਜਸਟ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17 [478- ਸੀ-ਐੱਫ]

1.3 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ, ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। [ਪੈਰਾ 18][478-F-H]

1.4 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈਆਂ, ਇਲਾਜ, ਖੁਰਾਕ, ਅਟੈਂਡੈਂਟ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਫੀਸ, ਆਦਿ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਾਧੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਸੀ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਖਰਚੇ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਸਥਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਡੀਕਲ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 1,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 28,42,175/- ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰੁਪਏ 28,42,175/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ। [ਪੈਰਾ 20-22][479-B-E; 480-ਏ]

ਕਨੰਮਾ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, **ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 1990 ਕਰਨਾਟਕ 4300;** *ਉੱਤਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮਾਧਵ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 2002 ਕਰਨਾਟਕ 1864;** *ਉਮੇਦਚੰਦ ਗੋਲਚਾ ਬਨਾਮ ਦਯਾਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **2002(1) ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ.ਜੇ 249;** *ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਗੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੌਤਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **2009(4) ਜੀ.ਐਲ.ਆਰ 64;** *ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **(2011) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 343 : [2010] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 179;** *ਸੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲੱਧੂਭਾ ਗੋਹਿਲ ਬਨਾਮ ਰਲਾਇਤਬਾਹੇਨ ਮੋਹਨਭਾਈ ਸਾਵਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **2009(2) ਜੀਐਲਐਚ 217;** *ਮੁੰਨੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ,* **103 (2003) ਡੀਐਲਟੀ 464;** *ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ,* **2014 ਏ.ਸੀ.ਜੇ 1621;** *ਮੈਮੁਨਾ ਬੇਗਮ ਐਂਡ ਅਦਰਸ ਬਨਾਮ ਤਾਜੂ ਐਂਡ ਅਦਰਸ,* **1989 ਐਮਐਚਐਲਜੇ 352;** *ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ*

ਹੋਰ, (2019) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 217 : [2019] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 986; *ਕਾਜਲ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **(2020) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 413;** *ਮਧੂਬੇਨ ਮਹੇਸ਼ਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਜੋਸੇਫ ਫਰਾਂਸਿਸ ਮੇਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **2015 (2) ਜੀ.ਐੱਲ.ਐੱਚ 499;** *ਜੇਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਚਮਨਲਾਲ,* **ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1985 ਪੀ ਐਂਡ ਐੱਚ 2;** *ਥਾਈਲਮਾਈ ਬਨਾਮ ਏ.ਵੀ. ਮਲੈਯਾ ਪਿੱਲਈ,* **1991 ਏ.ਸੀ.ਜੇ 185 (ਮੈਡ) - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 1990 ਕਰਨਾਟਕ 4300	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 4**
ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 2002 ਕਰਨਾਟਕ 1864	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 4**
2009(4) ਜੀ.ਐਲ.ਆਰ 64	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 4**
[2010] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 179	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5**
103 (2003) ਡੀ.ਐਲ.ਟੀ 464	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5**
[2019] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 986	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5**
(2020) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 413	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 5**
2002 (1) ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ.ਜੇ 249	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 10**
1989 ਐਮਐਚਐਲਜੇ 352	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 11**
2014 ਏ.ਸੀ.ਜੇ 1621	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 12**
2009(2) ਜੀ.ਐੱਲ.ਐੱਚ 217	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 13**
2015 (2) ਜੀ.ਐੱਲ.ਐੱਚ 499	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 14**
ਏਆਈਆਰ 1985 ਪੀ	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 14**
ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 1990 ਕਰਨਾਟਕ 4300	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 15**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4800।

2007 ਦੇ ਐਫ.ਏ.ਓ ਨੰਬਰ 1386 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.08.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਐਚ.ਚੰਦਰ ਸੇਖਰ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਖਿਲ ਗੋਇਲ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਜਿਸਦਾ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ 02.05.1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 166(1)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 02.11.2006 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ 9% ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਮੂਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ 06.11.2015 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

4. ਸ੍ਰੀ ਐਚ. ਚੰਦਰ ਸੇਖਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਜੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤਨਖ਼ਾਹ ਦਾ ਘਾਟਾ, ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਸਮੇਤ ਸੇਵਾਦਾਰ ਖਰਚੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਗੁਣਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ। ***ਕਨੰਮਾ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ***, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 1990 ਕਰਨਾਟਕ 4300, ***ਉੱਤਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮਾਧਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ***, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ 2002 ਕਰਨਾਟਕ 1864, ***ਉਮੇਦਚੰਦ ਗੋਲਚਾ ਬਨਾਮ ਡੇਅ ਅਤੇ ਹੋਰ,*** 2002 (1) ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ.ਜੇ 249, ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ***ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਗੋਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੌਤਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ***, 2009 (4) ਜੀ.ਐਲ.ਆਰ64. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

5. ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਖਿਲ ਗੋਇਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ***ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ***, 2011(1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 343 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਟੌਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ. ਆਮਦਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਬਚਣਗੇ। ਉਹ ***ਸੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲੱਧੂਭਾ ਗੋਹਿਲ ਬਨਾਮ ਰਲਾਇਤਬਾਹਨ ਮੋਹਨਭਾਈ ਸਾਵਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ***, 2009(2) ਜੀਐਲਐਚ 217, ***ਮੁੰਨੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ,*** 103(2003) ਡੀਐਲਟੀ 464, ***ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਸਥੂਰੀ,*** 0214 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏਸੀਜੇ 1621 ਅਤੇ ***ਮੈਮੁਨਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ***, 1989 ਐਮਐਚਐਲਜੇ 352। ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ***ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ.,*** (2019) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 217 ਅਤੇ ***ਕਾਜਲ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ***, (2020) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 413 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 11 ਦੇ ਗੁਣਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਲਾਅ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਲਾਅਜ਼ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਕਰੀਅਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 02.05.1999 ਨੂੰ ਅਸਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਨਾਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਲਾਰੀ ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਪੋਲੋ ਹਸਪਤਾਲ, ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 24.11.1999 ਤੱਕ ਇਲਾਜ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਸਦਮਾ, ਸਰਵਾਈਕਲ ਕੋਰਡ ਦੀ ਸੱਟ ਅਤੇ ਸਾਹ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਵਾਡ੍ਰੀਪਲੇਜੀਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਸਪੋਰਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਗਿੱਟੇ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਡੀਕੰਪ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਡਿਸਕ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਫਟਿੰਗ ਲਈ ਹੋਰ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

ਉਸਦੀ ਸਰੀਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵ੍ਹੀਲ ਚੇਅਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16.06.2000 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਹਸਪਤਾਲ, ਕੁਡਲੋਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੰਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਗਰਦਨ, ਸੱਜਾ ਗਿੱਟਾ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਆਪਰੇਟਿਵ ਦਾਗ ਦੇ ਨਾਲ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਥਾਈ ਮੋਟਰ ਸਿਸਟਮ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੰਵੇਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਵਾਡ੍ਰੀਪਲੇਜਿਕ ਆਰਥੋਪੈਡਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪਰਸਨਲ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਵੈਲਫੇਅਰ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਅ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ। ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 30.04.2006 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਯਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 30.09.2001 ਨੂੰ 53 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਡਲੋਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬੋਝ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2003 ਦੇ ਟੀ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 1043 ਵਿੱਚ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ। 2000 ਜੋ ਕਿ 25.02.2004 ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

8. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਸਰੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 9% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ 11 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾ, ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 37,81,234/- ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

9. ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166(1) (ਏ) ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 166 ਦਾ 1(ਸੀ.)। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਧਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

10. ਉਮੇਦ ਚੰਦ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ, ਯਾਤਰਾ, ਅਟੈਂਡੈਂਟ, ਖੁਰਾਕ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਮਾਸਿਕ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਆਮਦਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਬਚਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਣਕਿਆਸੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

11. ਮੈਮੁਨਾ ਬੇਗਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਮੈਕਸਿਮ "ਐਕਸ਼ਨ ਪਰਸਨਲਿਸ ਮੋਰੀਟੁਰ ਕਮ ਪਰਸਨਿਆ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ

12. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਖਮੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਇਲਾਜ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਸੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ), ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸੀ.ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟਾਂ ਸਹਿਣ ਜਾਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਕਲਿਆਣ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਿਯਮ ਅਪਨਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨਾ ਤੱਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਲਈ. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ "ਐਕਟੀਓ ਪਰਸਨਲਿਸ ਮੋਰੀਟੁਰ ਕਮ ਪਰਸਨਿਆ" ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

> "11. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸੱਟ ਨਿੱਜੀ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਗੁਜਰਾਤ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ।"

14. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ***ਮਧੂਬੇਨ ਮਹੇਸ਼ਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਜੋਸੇਫ ਫਰਾਂਸਿਸ ਮੇਵਾਨ ਐਂਡ ਹੋਰ***, 2015 (2) ਜੀ.ਐੱਲ.ਐੱਚ 499 ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> "12....ਸੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲੱਧੂਬਾ ਗੋਹਿਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ; ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਮੂਸਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਜੇਨਾਬਾਈ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿਨੋਦਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ; ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ "ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਅਕਤੀਤਕ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ (sic ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸਿਰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਖਮੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕਲੇਮ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਹੋਏ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲੇਮ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

15. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ***ਜੋਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਚਮਨਲਾਲ,*** ਏਆਈਆਰ 1985 ਪੀਐਂਡਐਚ 2 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ***ਥੈਲਮਈ ਬਨਾਮ ਏ. ਵੀ. ਮਲੈਯਾ ਪਿੱਲਈ***, 1991 ਏਸੀਜੇ 185 (ਮੈਡ)। ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

16. ਕੰਨੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਰਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

17. ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 16.06.2000 ਨੂੰ 100% ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 08.08.2002 ਨੂੰ ਫਿਜ਼ੀਓਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ 75% ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਖਮੀ ਨੇ 30.09.2001 ਨੂੰ 53 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸੀ। ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਰਸੋਨਲ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ 100% ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵ੍ਹੀਲ ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਘਟੀ ਕਮਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਜਸਟ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

18. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਤਨਖ਼ਾਹ, ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

19. ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ, ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਕਾਜਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਪਾਹਜ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੁਣਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ 75% ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

20. ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਕਸਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈਆਂ, ਇਲਾਜ, ਖੁਰਾਕ, ਅਟੈਂਡੈਂਟ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਵਾਜਬ ਵਾਧਾ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਖਰਚੇ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ.

21. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਸਥਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਡੀਕਲ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ 28,42,175/- ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਕ੍ਰਮ ਸੰਖਿਆ	ਸਿਰ	ਗਣਨਾ
1.	ਸਾਲਾਨਾ ਤਨਖਾਹ	25084/-*15 ਰੁਪਏ =3,01,008/- ਰੁਪਏ 25% ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਲਾਨਾ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 75% ਹੋਵੇਗਾ= 2,25,756/- ਰੁਪਏ
2.	15% ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ	225756/- ਦਾ 15%= 33863,4/- ਰੁਪਏ 225756/-+33863/-ਰੁਪਏ 259619/-
3.	11 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ	259619/- ਰੁਪਏ* 11= 2855809/- ਰੁਪਏ
4.	15 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ 10% ਕਟੌਤੀ	225756/- ਰੁਪਏ- 150000/-75756/- 75756/- /=7575.60/- ਦਾ 10% 15 ਸਾਲਾਂ ਲਈ = 7575.60/-*15= ਰੁਪਏ 113634/-
5.	ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ	100000/- ਰੁਪਏ
6.	ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੇ ਖਰਚੇ	100000/- ਰੁਪਏ
7.	ਸਮੁੱਚੀ ਗਿਣਤੀ	2942175 /- ਰੁਪਏ
8.	ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	100000/- ਰੁਪਏ
9.	ਕੁੱਲ ਕੁੱਲ	2842175 /- ਰੁਪਏ

22. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ, 28,42,175/- ਰੁਪਏ 28,42,175/- ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

23. ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Floor
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669